Debreczen, 1898. XXV. évfolyam 287. sz. Csütörtök, december 8.

Előfizetési árak:
Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI EL LENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:
Egy hasábos petit soronkint 5 krjával számittatnak.

A szabadelvüpárt egysége.

Budapest, december 8.

A szabadelvüpártban tegnap lefolyt történelmi jelentőséggel biró események, az ott elhangzott nyilatkozatok s az a hatalmas, orkánszerü tüntetés, mely a kormány melleti bizalom spontán megnyilatkozása, arra a le nem tagadható tényre utalnak, hogy a szabadelvüpárt teljes szolidaritásban követi vezérét ama nehéz viszonyok között, melyek alkotmányos jogainkat veszélyeztetik.

Az ellenzék azonban jobb ügyhöz méltó buzgalommal egyre azt hirdeti, hogy a szabadelvüpártban beállott a bomlás s hogy a szabadelvüpárt egy része cserben fogja hagyni zászlaját. Ez a feltevés meg nem állhat. Megengedjük, lehet a szabadelvüpártban egy-két képviselő, ki a decz. 31-ike utáni állapotok tekintetében javasolt módot nem tartja helyesnek vagy időszerünek, de az ilyen párttagok eddig sem birták az irányadó körök bizalmát.

Ez a körülmény arra a feltevésre vezet, hogy olyan párttagok, kik a Tisza Kálmán által proponált, ismert törvényjavaslatot nem akarnák aláirni, nincsenek s legalább is jogosulatlan pártbomlást jósolgatni.

A szabadelvüpárt talán még soha sem állott ily sulyos, felelőséggel terhes megpróbáltatás előtt, mint most. Az ő vállaira nehezedik az alkotmány védelmének az ország nyugalmának feladata; ebben a nehéz időben jobban számit a kormány és szabadelvüpárt zöme minden egyes tagjának meg nem ingatható bizalmára és támogatására, mint valaha.

De nemcsak az ország legfontosabb érdekei, a kormány és szabadelvüpárt egységében s megingathatatlanságában rejlő etikai erő szüksége, hanem minden egyes szabadelvüpárti képviselőnek saját reputácziója is megköveteli, hogy e nehéz időkben, midőn egy törpe minoritás vakmerő kézzel az alkotmányonkivüliség állapotába akarja kergetni az országot: midőn a szabadelvüpártot durvasággal és sértegető kiméletlenséggel abba a kaudiumi iszába akarja szoritani, hogy megváljon egyik miniszterelnökétől csak azért, mert az az ellenzéknek nem tetszik, — önérzetének tartozó állhatatossággal, fokozottabb kitartással és lelkesedéssel kell, hogy védelmezze most a megostromolt lobogót.

Gyávaság volna meghátrálni!

A parlamenti életben lehetnek esetek, midőn a többség keresi a kompromisszumot; a mai állapotok az ilyen kompromisszumkeresést kizárják. Megalázkodás és meghunyázkodással lehet kisérletet tenni; a ki ezt önérzetével, lelkiismeretével és az ország legéletbevágóbb érdekeivel összhangzásba tudja hozni, ám lepjen a Canossa felé vezető utra.

E perczben azonban minden etikai körülmény megköveteli, hogy a szabadelvüpárt egységi összetartása és elszánt bátorsága senki részéről kétségbe ne vonassék s meg ne gyanittassék. A kormány, hogy nehéz feladatának teljes mértékben megfelelhessen, elengedhetetlen föltételnek tekinti, hogy a szabadelvüpárt egysége s teljes szolidaritása kétségbe ne vonassék. A miniszterelnök a párt-konferenczián mondott tegnapi nyilatkozatában utalt erre, a miből nyilvánvaló, hogy minden párttagnak kötelessége a párt által benyujtandó javaslatot aláirni, vagy ha nem teszi, a pártból kilépni.

TÁRCZA.

Mikor a gyik kigyóvá lett.

— Népies elbeszélés. —

Irta: **Szini Péter.**

Topák Mihály gazda szivébe is, jóllehet már éppen nem volt ábrándok világában csatangoló ifju, befurakodott az epesztő vágy, mikor a szép özvegy Cserepes Julis ellibegett előtte a kivánatos formájával. Szerette volna, ha az a hajlékony termetü, telt piros arczu, puha meleg ajku fejércseléd felesapott volna az ő házi gondyiselőjének; de hasztalan volt minden tepedelme a jó embernek. Teljesülhetetlennek bizonyult a vágy, mert Cserepes Julis . . . no de tartsunk lépést az események folyásában!

Ugy lett, hogy a mennyei főigazgató gyászos özvegységre juttatá Topákot, a kiről legádázabb ellenfele is kénytelen volt elismerni, hogy tisztességes életü jámbor lakosa Kémendnek, a ki soha sem kivánta a másét és annyira vitte a szerénységet, hogy már a templomtól egy hajitásnyira levette kalapját.

A szósok, ezek között különösen Ludasné asszony, Kémend község „Telefon Hirmondója", azt is jól tudták, hogy a jámborságáról általánosan ismert és áhitatos keresztyéni voltáért a község népe által nagyrabecsült férfiu, szörnyü nagy papucskormány alatt szenved és ugy tanczol, a miként felesége jónak látja fütyölni.

Hogy igaz volt e valóban ez a terjengő mende-monda, éu bizony nem tudom. Hiszen sokszor állitott már Ludasné olyasmit, a mi soha meg nem esett. Elég az hozzá, hony Topák kivételesen a szabály alól szerette, tisztelte és nagyon megbecsülte az ő élesnyelvü hitvestársát, a ki házának gondos öre, leszakadt gombjainak hüséges felvarrogatója volt és a mikor a mennyei kegyelem végzése folytán a hüség lánczа elszakadt közöttük s a hü feleség nyelvének gyorsan forgó kerekei lekőtöztettek, a jó Topák oly nagy szomoruságba esett, mint ama szent életet nem élő Szent Dávid király az ő fiának, Absolonnak gyászos halála felett és pityergőre álló ajakkal sóhajtott fel, hogy bárcsak ő halt volna meg inkább.

Ez azonban már csak kivánat volt. Az egekben nem ugy végeztetett el a sor, a miképen Topák — már azt nem tudom: tiszta szivből e? — óhajtotta. A megboldogult nőt elhantolták a sirok hamvasztó gödrébe. Topák pedig csendes magányában, gyermektelen özvégysége szomoru perczeiben tünődhetett a problema felett, hogy melyik jobb: a nős e, vagy a nőtlen élet?

Eleinte Topák e sokfelé ágazó kérdések között azt fogadta el jövendőbeli életirányul, hogy hát jobb lesz neki egymagában morzsolni le élete hátra levő idejének tünő napjait. Ha az Isten elvette az ő párját, hát legyen meg szent akarata; de biz ő többé egy fejérceléddel sem mondja el a hütöt a szentegyházban.

Elt is magának nagy elzárkozottságban, ámbátor a tiszteletes ur csak egy vasárnapon sem feledte el figyelmeztetni a házasélet becsére és nagy méltóságára.

— Nem fül a lelkem senkihez! — felelt az intő szóra.

— De igy csak nem élhet örökké! — szorongatta a tiszteletes ur. — Ilyen mezei munkával foglalkozó férfiu, mint maga, nem hagyhatja a házat asszony nélkül.

— Már csak megpróbálom, tiszteletes uram! , . . Nem hagy engem nyugton a keserüség. Még most is Boris után epekedem.

Erre aztán kijelentette nagy kenetteljesen a tiszteletes ur, hogy hát egy istenes életü, keresztyén férfiunak, akinek lelkét a szent hitben vetett rendületlen bizalom tölti be, épen nem illő cselekedet zugolódni a szent Atya végzése ellen. Mert megpróbáltatunk mindnyájan és a mikben hiányosaknak találtatunk, azokért számadásra vonattatunk!

Hát hiszen ezt szentül hitte Topák is, mert olvasgatta ő is ugy hébe-hóba a

Az egyedül elismert kellemes izü, természetes hashajtószer a **Ferencz József keserüviz,** miért is általánosan kedvelttó és rendkivül népszerüvé vált A biztos és tartós hatásu **Ferenoz József** vizet 10 világkiállitáson 10 aranyéremmel tüntették ki és egy háztartásban sem szabadna hiányoznia.

A Tisza Kálmán által tervezett javaslat aláirásából kitünik, hogy a párt egyhangu lelkesedéssel hirdeti a kormánynyal való szolidaritását. Minden jel arra vall, hogy a szabadelvüpárt egysége érintetlenül fog kikerülni a nehéz küzdelemből, melyet az ellenzék reá kényszeritett.

De ha mindennek daczára volnának még a szabadelvüpártban olyanok, kik a Tisza-féle törvényjavaslatot aláirni vonakodnának, vegyék tudomásul, hogy az aláirás megtagadásából le kell vonniok a konzekvenciákat.

Azt a kérdést a politikai morál és egyéni tiszteség szempontjából nem is vetjük fel vajjon azok, a kik a szabadelvüpártt zászlaja alatt jutottak mandátumukhoz, jogosan hivatkozhatnak-e választóik bizalmára, mikor e mandátumhól folyó jogokat a szabadelvüpárt ellen használják ki?

— **A horvát miniszter lemondása.** Budapest, deczember 8. Zágrábból sürgönyzik, hogy az ottani lapok hidegen és tartózkodóan irnak Josipovich Imre horvát miniszter lemondásáról.

—

— **Az obstrukczió ellen.** Lőcséről távirják, hogy az ottani megyei közgyülésen Csongrádmegye obstrukczió ellenes átirata került tárgyalásra. A közgyülés, melyen igen nagy számban jelentek meg a bizottsági tagok, egyhangulag és általános lelkesedéssel elfogadták az állandó választmány azon inditványát, hogy Csongrádmegye átiratához Szepesmegye is hozzájáruljon, kijelentvén, hogy a jelenlegi obstrukczió sem a parlament, sem az ország érdekében nem áll.

Országgyülés.

Budapest, deczember 7.

Nagy napokat él megint a Ház; izgatott, lüktető élet pezseg a folyosókon. Azoknak a bizonyos csoportoknak megalakulására nincsen hely. Egy tömör massza hullámzik végig a csarnokokban, mint egy hullámzó, kavargó tenger. Mindenfelé az a kérdés hangzik: *Hányan?* Kétszázan! Még többen. Természetesen és a válaszok a *Tisza Kálmán által benyujtott törvényjavaslat* aláiróira vonatkoztak. Az már bizonyos hogy a szabadelvü párt többsége *magáévá tette* a javaslatot. Most azok felé fordul a kiváncsiság, akik a javaslatot *nem irták alá*. Ellenzéki kombinácziók *száz ilyen törvényhozóban reménykedtek*, de már az ülés elején megalkudtak *harminczötben.*

Megszólalt a beszólitó csengettyü hangja, feltárultak az ajtók és a szőnyeges, lépcsőkön mint eleven patakok áramlott be a törvényhozás.

Láng Lajos ül az elnöki dobogón; mig a jegyzőkönyvet olvassa *Molnár* Antal, zsibongás önti el a termet, de egyszerre feszült figyelem támad, mikor Láng a következő bejelentést teszi:

Bemutatom a tisztelt Háznak *Szilágyi* Dezső levelét, melyben a képviselőház **elnöki állásáról lemond.**

A lemondást nem fogadjuk el! kiáltá *Bartha* Miklós.

— Kérjük a levél felolvasását! hangzik mindenfelől. Minden mondatát a levélnek tapssal fogadja a balmező; de belevegyül az éljenzésbe a jobb oldal is. A mire csodálatosképen a bal oldalon halkabb lesz az ovácziő.

Most megszólal *Láng* Lajos:

Be kell jelentenem a t. Háznak, hogy miután a ház t. elnöke lemondott, *én se maradok meg ez állásomban.* Nem akadályozhatom meg ugyanis, hogy az uj elnök olyan alelnökkel kerüljön össze, ki a házszabályokat vele azonos szellemben értelmezi. Forma szerinti lemondásomat be nem jelentem, mert e széken tisztársam tudvalevőleg beteg és a mig ő e helyet el nem foglalhatja, én maradok. Mihelyt azonban ez megtörténik, *én is lemondok.*

— Éljen Láng! zug megint a baloldal.

— Nem fogadjuk el, kiáltja most harmadszor *Bartha* Miklós.

A baloldal zug és éljenez.

Egymásután szólal fel *Kossuth* Ferencz és *Polónyi* Géza, kijelentvén, hogy pártjuk a lemondást nem fogadja el.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök állt most szólásra. A mint felemelkedett, a bal oldal roppant zsivajban tört ki. Ugyanaz a jelenet, amelyet az ellenzék Fejérváry báróval elkövetett, most megismétlődött. A jobb oldal energikusan tiltakozik, amire perczekbe kerül, mig a rengeteg zsivajon erőt vesz az elnöki csengettyü.

Cend lett volna csak Polónyi, Bartha Miklós nem voltak hajlandók abba hagyni a lármát. Az elnöki csöngettyü állandóan szól. Az elnök egymásután utasitja rendre *Polónyit, Barthát, Kubikot, Ivánkát.*

— Nem helyes dolog, amit az urak tesznek, fordult komoly intelemmel Láng a bal oldal felé, mert arra indithatja a tul oldalt, hogy hasonló fegyverekkel éljen.

A miniszterelnök erélyesen tiltakozik azon vádak ellen, melyeket Kossuth és Polónyi felhoztak.

Én megkértem Szilágyi Dezsőt — végezte a miniszterelnök, *álljon el szándékától*, de miután ezt tenni hajlandó nem volt, *inditványozom*, fejezze ki a Ház **legnagyobb sajnálatát az elhatározása miatt.**

A jobb oldal helyeselt, mindaddig mig *Apponyi* szólásra nem jelentkezett: Ekkor óriási lármaban tört ki.

— *Elál!*

— **Ki vele!**

— **Üljön le!**

— *Nem hallgatjuk meg, zugta a jobb oldal, ugy hogy Apponyi hosszu ideig szóhoz sem juthatott.*

Végre sikerült az elnöknek a csendet helyreállitani.

Ekkor Hock mondott valamit a jegyzői széken.

— Ne lármázz most meg te itt! — kiáltott rá izgatottan Láng.

---

szentirást, hanem azért a tyutyu mivoltáról feltehető volt, hogy örökös özvegységben marad, ha a véletlen és előre meg nem álmodott körülmény fel nem gyujtja taplósodni kezdő szivében a szerelem hevesen melegitő tüzét.

Egyik sógora megnősült a szomszéd helységben, s rokoni összeköttetésénél fogva ő is hivatalos lett a lakodalmi ünnepélyre. Váltig szabadkozott ugyan eleinte, hogy olyan szomoru özvegységben élő embernek talán nem is illik a viga lom házához menni; de a sógor jó kedélyü, talpig magyar ember volt. Nagyot rikkantott a pilátuskodásra:

— Üljön kend felfelé, oszt' ne szüzmáriáskodjék! — mondta Topáknak. — Bolond, a ki egyre busul, mikor minden jöra fordul!

No hát nem volt mit tenni, menni kellett. Az ördög tudott volna attól az erőszakos sógortól szabadulni! Mtndegy már — gondolta a jámbor férfiu egész lemondással, — ha az Isten vétkül veszi is tőlem, ennek meg kell lenni!

A lakodalomban nem lehetett panasza a fogadtatás ellen. Ő volt a kitüntetett személyiség mindeneknek felette. A sógor folyvást őt kinálgatta a sziverősitőből. Meg is gyengült ám tőle a jó Topák, annyira, hogy káprázattá lett előtte a nagy mindenség. Hevült, izzott, égett. Nagyon melegnek találta a kék mándlit, ledobta hát magáról s az asztalnál ülve pislogott maga elé.

Egyszer aztán a sógor földrengető hangon rákezdte a nótát, hogy:

„Kalapom szememre vágom,
Mellette hervadt virágom
Sirva nézem!

Topák előbb a bütykével verte hozzá a taktust, később csendes duruzsolással vett részt a zenében, hanem mikor a sógor odaért, hogy a vasvesszővel kérdezze meg a temetőtől: mért nem kedvez semmi épnek, egyszerre — mint a gátat-szakasztott folyam — tört ki jókedvének visszatartott áradatja. Felugrott az asztal megől, megegyengette lábait, hogy tudnák e még a régit s aztán átölelte a sógort és torka teljes erejéből orditotta a dalt, hogy azt mondja:

„Séhaj! Ne feküdj a szénaboglya tövébe!“

Mentek be a mulatókhoz fülrezgető dalolással. A czigány épen a Topák által elkezdett dalt huzta. (Ügyes czigány, ki tudja lesni a jó alkalmat!) Topák kedve zugó orkánná lett. Szétpillantott a tömegben s csak pillanatba került felfedeznie egy — a sarokban álldogáló szép fejércselédet. Intett neki egyet s az előállt az intésre. Topák derekon ragadta s belevegyült a vigadók közé, honnan csak a vad kakukhangja hallatszott ki néha, mikor fel-felrikkantott:

— Saj, háj! Eb az inge, kis barnája, most is csókra áll a szája!

Táncolt ő aztán sok izben azzal a kis barnával, a ki hamiskás mosolygásával teljesen elszéditette. A lakodalom után egy hétre is ott érzett a szive körül valami nagy ürességet. Maga sem tudta: mi fért hozzá, de olyan daloló jókedve jött. A templomban még az urasztalát is annak a csábitó beszédü szép menyecskének nézte. Utczán, udvaron, kerten, fán, bokron, az egész nagy mindenségben mindenütt azt varázsolta elé a festészetben utólérhetetlen képzelet.

Belátta, hogy tennie kell valamit, mert ez állapotban élnie egyenlő lesz a pokol gyötrelmeivel. Előkészitette hát magát az uthoz és felkereste a jókedvü sógort.

— No, ni! A medve kibútt barlangjából? — fogadta a sógor.

— Ki ám, mert hogy . . .

— No, derék! Legalább mulatunk egy sugárt!

— Ördög vágyik mulatozásra! Meg vagyok én füvelve, sógor, aztán azt se tudom: meggyógyithat-e valaha, aki ugy megrontott?

— Hát mi?

— Az a menyecske, a kivel annyit tánczoltam, elvette a szemem fényét.

A sógor felkaczagott.

— No látod, Isten vezérli a szegény özvegyek sorsát. Ott éppen jó helyen kereskedel! Ha nem szóltál volna, magam komendálom!

— Micsoda, hát nincsen férje?

— Egy évig élt együtt Babaj Mózsival s most a legszebb teremtése a falunknak. A fikkomát, ha feleségem

Apponyi különben a Kossuthéval azonos inditványt jelentett be, ehhez csatlakozott Molnár János is, a kit nem hallgattak valami tulságós figyelemmel.

— Aki nem akarja hallgatni, menjen ki, — haragszik Rakovszky István.

— Ne érzékenykedjék épen a képviselő ur! — csenget rá az elnök.

Holló Lajos azt inditványozza, hogy a Ház fejezze ki Szilágyi Dezső iránt helyeslését a házszabájyok eddigi értelmezése miatt.

Most Hegedüs Sándor állt szólásra. Általános, nagy helyeslés között jelentette ki, hogy hozzájárul az inditványokhoz, a melyek Szilágyi Dezső lemondása visszavonására kérik fel.

Általános, nagy helyeslés hangzott fel; szólásra más nem is jelentkezett. — Következett a szavazás, a melynél azonban Láng elnök olyan sorrendben tette fel a kérdést, a mely a szavazás eredményében komplikációkat idézhetett volna elő. Gajári Ödön kért tehát szót es egy minden oldalon általános helyesléssel fogadott rövid felszólalással rendbehozta az ügyet. Igy történt felállással a szavazás, amelynek következtében a Ház egyhangulag kéri fel Szilágyi Dezsőt lemondása visszavonására.

Most a hegyen támadt nagy gabalyodás. A Holló inditványára külön kértek itt névszerinti szavazást. A Ház határozata után Polónyi vezér arra kérte Holló vezért, vonja vissza ezt az inditványt. Bartha vezér ellenezte ezt, de a vezérek többsége Polónyi mellé állott, a mire Bartha dühösen ütött egyet a padra és kirohant a teremből.

Szünet következett, a mely után Láng elnök azt proponálta, hogy miután a helyzet a Ház elfogadott határozatával lényegesen változott, szakitsák meg az ülést és folytassák a tanácskozást pénteken délelőtt tiz órakor. (Ma az ünnep miatt szünete van a Háznak.)

A pénteki ülés tárgya Szilágyi Dezső válasza lesz.

Ehhez a napirendhez hozzájárult Apponyi gróf is, Kossuth Ferencz is; az előbbi az elnök iránti tiszteletből, a negyvennyolczasok vezére pedig már most is felháborodva.

Még a jegyzőköny hitelesitése se mehetett simán. Rakovszky István próbálkozott annak a bizonyitgatásával, hogy a többség leszavazta a miniszterelnököt, mikor Hegedüs Sándor nézetéhez csatlakozott. Ez a derüs szenzáció azonban nem tartott sokáig. A miniszterelnök tüstént ráczáfolt a jó urra, kijelentvén, hogy ő nemcsak hozzájárult a Ház véleményéhez, de azért még a szavazásban is — részt vett.

Polónyi Géza nem állhatta meg, hogy ez a dolog ő nélküle mulhassék el. Nem volt azonban szerencséje, mert egy megjegyzése nyomán Gajári Ödön nyomban kimutatta, hogy Polónyi Géza ur más elvet vall ma, mint a melyet követett tegnap . . .

— Ez zárt ülésben történt — mentegetődzött a kitünő férfiu, a kiről kiderült, hogy másként goodolkozik zárt ülésben és másként a nyilvános tanácskozásokon. Nagyon kényelmetlen szituácziója jutott a jó ur, szerencséjére segélyére sietett az elnök, kijelentvén, hogy ezuttal csak a jegyzőkönyv hitelesitéséről lehet szó.

Felállt hát Rakovszky még egyszer és kijelentette, hogy a miniszterelnök nyilatkozata után visszavonja a kifogásait.

. . . Ezzel aztán szerencsésen vége is lett az izgalmas ülésnek.

„Törvényen kivül."

Budapest, deczember 8.

A helyzetet s a szabadelvüpárt elhatározását kommentálja és igazi világitásba helyezi Tisza István grófnak az O. H.-ban közzétett czikke, melynek figyelemreméltó és luczidus fejtegetéseiből az alábbi markáns részletet közöljük:

Nem tartozunk a személyi kultusz tulbuzgó hivei közé, nem vonjuk kétségbe, hogy olykor érdemdus, kiváló férfiak is azzal tehetnek a közügynek legnagyobb szolgálatot, ha a vállaikra nehezülő ódiummal együtt félreállanak. Lehetnek idők, midőn elérkezik az abnegácziő, a lemondás szüksége is. De ma, ezek után a támadások után, Bánffy Dezső lemondása az alkotmányos élet alapfeltételeinek megtagadásával, a nemzeti akarat elhomályositásával s a kisebbségi uszurpáczió győzelmével volna egyértelmü. Neki azon a helyen, hová őt a korona és többség bizalma állitja, ki kell tartania, mert távozása kompromittálná az alkotmány alapelveit s a parlamentárizmus jövő fejlődése szempontjából sulyos veszélyt rejtene magában. Ám folytassa tovább az ellenzék áldáz munkáját; ha ennek gyümölcseként a törvényen kivüli állapot január elsején beáll, ezért a felelősség Isten és ember előtt egyedül csak őt terheli.

Január elsejével a formai jogsérelem mindenesetre, minden körülmények között beáll, de a törvényhozás nagy többségének akarata előzetesen, hitelesen konstatálható: az ország kormánya birja ugy a többség, mint a korona bizalmát s intézkedéseiben csak arra fog szoritkozni, hogy az ország viszonyai általános összeomlástól megóvassanak s a lehetőleg mielőbb megalkotandó uj törvények rázkódtatások nélkül életbelépjenek. Valóban akkor sértené meg a kormány az alkotmány lényegét, ha ezen intézkedésekért — utólagos felmentvény reményében — a felelősséget magára nem vállalná.

A szabadelvüpártban ma előterjesztett inditvány még sokkal világosabbá teszi a helyzetet. Egyfelől kötött marscroute az a kormány számára, midőn a rendkivüli intézkedések körét a statosquo fentartására szoritja, másfelől minden kételyt kizárólag dokumentálja a nagy többség akaratát. — Hiszen e javaslat tartalma lényegében teljesen azonos egy költségvetési és kiegyezési provizórium tartalmával, ezen javaslat aláirása s e provizóriumoknak névszerinti szavazásban való elfogadása között a dolog lényegét illetőleg semmi különbség nincs. Formai, házszabályszerü hatásában igenis van a kettő között különbség, de ha a Ház abszolut öbbsége ezen javaslatot aláirta és benyujtotta, ez épen semmi kételyt nem hagy fenn a nemzeti akarat tartalma iránt.

Ily körülmények között belekergetheti az ellenzék a kormányt a forma jogsértésbe.

---

nem volna, még magam is bele tudnék bolondulni! Csakhogy rátartó egy kicsit az eszemadta! Van elég vagyona és szeret jól élni!

— Hiszen nálam ebből nem lenne hiányosság! — rebegte Topák.

— Jó, jó, tudom én azt! Majd kitapogatom, hogy volna-e benne hajlandóság, aztán hirül viszem sógornak.

Megköszönte Topák a jó akaratot; ittak egyet a medve bőrére és azután, hogy haza került, nagy lelki epekedés között várt a sógorra.

El is jött az minél hamarástabb és tudtára adta Topáknak a szép asszony üzenetét, hogy hát szivesen lesz élete-párjává, csak választassa meg magát birónak, mert holmi him-hám emberhez nem megy férjhez!

Nojszen ennél nagyobb szeget nem is üthetett volna Topák fejébe, mert hát Kémenden emberemlékezet óta a vén Csüri Gáspár viselte a birói tisztet. Soha sem adódott arra alkalom, hogy valaki föllépett volna ellene. Megszokta a község népe ugy tekinteni őt, — mint örökös főbirót.

Most aztán fölhetett a jámbor Topák feje azon a kérdésen, hogy mi módon üsse ki Csűrit a birói gyeregből. Azt jól tudta, hogy ha választásra kerül a sor, az összes lakosok Csűrire adják szavazatukat, azt meg Csüri nem fogja tenni, hogy az ő kedveért leköszönjön. Valami turpissá got kell itt kifundálni, mely által a vén Csűri nevetségessé tétessék s önként letegye a tisztet.

A jámbor gyik alattomos kigyóvá lett. Hja, nagy dolog ám a szerelem! Különös varázslója ez e lapos földnek. Erőssé teszi a gyengét, a gyávába bátorságot önt s rózsafelhőkbe boritja a legborusabb eget is.

Csüri Gáspár egy idő óta ugy vette észre, hogy Topák szerfelett mutatja iránta a tiszteletteljes baráti vonzalmat. Ott tölti az estét házánál, néhanapján még a zsidóhoz is becsalja egy-egy kis italkára s a hol csak lendithet valamit, szivesen áll szolgálatára.

— Mi a kő ütött ehhez a Topákhoz? — gondolá el. Ha eladó lányom volna, azt mondanám, hogy házasodási munkálatban fáradozik; de hát igy nem tudom kivakálni, hogy mi okozza ezt a nagy ragaszkodást.

Nem is törte fejét rajta Csűri, a ki meleg barátja volt az iszogatásnak. Szivesen fogadta Topák hivását és rendületlen ragaszkodással iszogatta vele a zsidónál a hegy levét.

Egy este ismét együtt mulatoztak. Csűri gazda már nagyon be volt csodálkozva s vén létére még dalolni is kezdett már holmi régi nótát, a mely ugy kezdődött, hogy: „Ablakomban hervadó virágom!

A zsidó nagy ruhaszekrénye tetején két ezüstpohár ragyogott le feléjük. Topák rögtön kész lett tervével. Az egyik poharat észrevétlenül csusztatta zsebébe, honnan az szintoly észrevétlenül biró uram mándlija zsebébe vándorolt.

Mosolygott magában a ravasz Topák és nagy lelki örömmel dülöngött haza biró urammal.

Reggel óbégatva, jajveszékelve, kikelt ábrázattal rohant a „Gyengén mozog" nak titulált koresmáros a bióhoz, jelentve, hogy a drága ezüstpoharát ellopták.

— Ki tehette? — képedt el Csűri. Abban a szobában csak ketten mulattunk Topákkal.

Az meg csak nem kezeragadó!

Hát hiszen ezt a kárvallott zsidó sem állitotta, mindazáltal jónak látta Topák véleményét is meghallani.

A biró hát előhivatta Topákot és előadta neki, hogy micsoda ördögi szemfényvesztés történt a zsidónál.

— Micsoda? Talán még engem gyanusit biró uram? — tört ki Topák tettetett haraggal. — Hászen maga babrálgatta azt a poharat.

— Én e?... Mit beszél? Kell nekem a más pohara?

— Hát nekem kell?... Mit tagadja a cselekedetét?

— No nézze meg az ember! Hát mit beszél?

— Azt hiszi, hogy nem láttam, mikor a zsebébe tette?

— Hogy én? Ki merészel ilyent állitani? Hát tolvajságból éltem én; nincs nekem becsületem?

— En nem állitok semmit! A mit láttam, láttam, oszt megvan!

Ha kedve van hozzá tegye meg, de aztán viselje érte a felelősséget, komoly veszély azonban csak akkor érhetné alkotmányos életünket, ha a házszabályokkal visszaélő kisebbség magatartása a nemzeti akarat érvényesülésének tudná utját állani.

SZINHÁZ.

Szinházi müsor.

Csütörtökön, deczember 8-án („B" bérletben) másodszor: *A gascognei nemes.*

Pénteken, deczember 9-én, („C" bérletben) ujdonságul, először: *A hálókocsik ellenőre.* Vigjáték 3 felvonásban.

Szombaton, deczember 10-én, („A" bérletben) másodszor: *A hálókocsik ellenőre.* Vigjáték.

Vasárnap, deczember 11-én, délután: *A gyimesi vadvirág*; este 7½ órakor, bérletszünetben, — ujdonságul — először: *Talmi herczegnő.* Eredeti nagy operette 3 felvonásban. Irta: Kövessi A. Zenéjét szerzette: Konti József.

—

* **A Gascognei nemes.** A zseniális Suppénak ezt a régi, jó operette-jét elevenitették föl tegnap. A fülünk egész estén át megtelt bájos melódiákkel, amilyeneket az ujabb operettek zeneszerzői már nem produkálnak. A szereplők dicséretes buzgalommal igyekeztek, hogy minél élvezetesebbé tegyék az előadást. Ha különös alakitás, vagy feltünőbb ének nem volt is, amely lebilincseljen, dicsérnünk kell az egyes szereplők buzgalmán kivül a jó összjátékot és a kitünő rendezést. Első sorban F. *Kállay* Lujzát kell említenünk, a kinek tegnap este csak kis szerepben volt alkalma énekelni. A kis számu közönség tapssal honorálta szép énekét. R. *Serfőzy* Zseni kedves, temperamentumos Lady volt. Elegans, szép toilettjei minden felvonásban tetszettek. Játéka haladásról tanuskodik, de ez a szerep koloratur énekesnőnek való. Mégis szépen megállta helyét és megérdemelte a buzditó tapsokat. *Mezey* elemében volt. Helyes fölfogással ábrázolta a léha, de nemes lovagot, de nemcsak a játék, hanem ének dolgában is olyan sikert aratott, mely a további haladásra serkentheti. Karacs emlitendő még föl, aki lelkesen, hévvel énekelt. A karok is kedvvel oldották meg feladatukat. — A zenekart *Vincze* József, az ambiciózus karmester vezényelte.

Mulatságok.

Jogászok vigalma.

Debreczen, deczember 7.

Tündérvalóság! ez volt ám az élet!
Szálló ütemben zengett vig zene
Az őszi ködben uj életre éledt
Alvó tavasznak bája, kelleme.

Csakugyan a megjelent fiatal lányok mindegyike egy-egy virágszál volt a tavaszból, abból a bájos kikeletből, melyre az ifjuság napja ragyog a maga varázsmelegével s forró tüzével. S mikor láttam e fiatal bájos teremtéseket derék jogászaink karjához fonódni, mintha megannyi páros csillagot láttam volna az égen, mely fenn ragyog s mosolyog, mig a báli éjszaka tart, aztán hajnalhasadással hulló csillagként egymástól messze elsuhan, s a fényes iv, melyet maga után hagy, mintha a rövid boldogság után maradt álmok s ábrándok tünékeny fényét jelentené . . . Ez a röpke vége báli boldogságnak, a báli éjszaka szép csillagtüzének . . . Oh, de azért páros csillag sem hull mindig le az égről, a tarka álmok szinjátszó szövetébe a valóság is beszö egy-egy szálat, a báli éjszaka, a jó Isten tudná, mikor-mikor nem leplezgeti arany fátyolával két fiatal sziv jövő boldogságát . . . de csitt, csitt, majd elszóltam magamat . . .

Fényes és mégis tesztelen mulatság volt, mely kivilágos kivirradtig tartott, s bár az előkészitésen és rendezésen kissé meglátszott, hogy a másik két estélynek mindenre kiterjedőbbnek kell lennie, mégis teljes elismerés illeti a jogászifjuságot, mely nemcsak ünnepélyek rendezésével s a városi társadalmi életbe már oly sokszor tapasztalt befolyásával, hanem — mint a tegnapi erkölcsi és anyagi szép siker mutatja, — az élet derültebb oldalának s vigságának nemes felhasználásával, a mulatságok örömrózsáinak leszakitásával is bizonyitja életképességét.

Nem hagyhagyjuk említés nélkül az igazán nem kis mértékü leleményességre való tánczrendet, melyet Kálmánchey Zoltán, a jogászvigalmak e typikus fő-fő rendezője s fáradhatatlan előkészitője fundált ki. Egy valóságos leczke könyv e tánczrend, beirási lappal, első és második félévre osztva (szünet előtt, szünet után), absolutoriummal, a főiskola orando és laborando pecsétjével, háznagygyal (Balek Kázmér), dékánnal (Gólya Albin) s akad. igazgatóval (Koppányi Miska, a csömöszlői), szövegében telve szikrázó élczczel, jóizü humorral, ugy hogy componálóját dicséret sem illetheti elég.

Az estélyt különben gr. Dégenfeld József főispán is megtisztelte megjelenésével. A jelenlevő hölgykoszorut a következőkben sikerült, annyira a mennyire, összefüzni:

Asszonyok: Bechert Manóné, Dzurilla Jánosné, Kölcsey Ákosné, Laszgallner Kálmánné, Zádor Lajosné, Zalay Márkné, Dienes Barnáné, Kölcsey Sándorné, Pünkösty Ferenczné, Nánássy Lajosné, Fráter Zoltánné, Szabó Antalné, özv. Buzás Elekné, Czirnfusz Lajosné, Dóczy Gedeonné, Tóth Aurélné, Naszády Ivánné, Kaszanyitzky Endréné, Miskolczy Lajosné, özv. Baróthy Béláné, Ujfalussy Józsefné.

Leányok: Bechert Ilon, Kaszanyitzky Margit, Zádor Vilma, Dzurilla Paula, Laszgallner Böske és Nóra, Zalay Ilonka és Emma, Dienes Klára és Rózsi, Kölcsey Hella és Ilona, Pünkösty Margit, Nánássy Viola, Fráter Irma, Szabó Ilona és Gizella, Buzás Ilona, Czirnfusz Anna, Kovássy Sarolta, Dóczy Ilona, Kepes Szeréna, Baróthy Gabika, Ujfalussy Mariska, Kölcsey Anna.

(*k. b.*)

Csüri kitörő haraggal kapta elő mándliját, hogy meghazudtolja Topák állitását, hát ime: csak kiesett zsebéből az ezüstpohár.

Fává lett a vén ember szégyenében. Eszébe sem jutott, hogy alattomos turpisság juttatá ily szégyenteljes kátyuba. Arra gondolt, hogy részeg fővel bizony elemelhette ő azt a poharat.

Hire futott ez eseménynek, ámbátor öreg biró uram fizetett is a zsidónak, csak hallgasson a dologgal; de hát Topák száját nem tudta bekötni.

Az egész falu népe zugott, morgott a vén ember ellen, a ki igy lealacsonyitotta a birói méltóságot, végtére kérvényt intéztek a főszolgabiróhoz, a ki vizsgálatot tartott ez ügyben s Csüri uramat lecsapta a hivatalról.

Topák most már a legkönnyebb szerrel megválasztathatta volna magát községi birónak, mert Csüri után ő volt a legtekintélyesebb gazda; de épen akkor hozott a sógor üzenetet a szép asszonytól, hogy már meggondolta a dolgot s nem megy férjhez, hanem a nyári menedékház vezetésére szolgáló studiumok megtanulását eszközlő hat havi iskolalátogatásra iratkozott be.

Topák e hir hallatára földhöz csapta a kalapját, visszautasitotta a birói tisztet s dörmögve kiáltozza még most is:

— Mit tettem én, jámbor ember? Másat bolonddá tettem, hogy én legyek a nagyobb bolond! Igy jár az, a ki gyikból kigyóvá lesz!

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára irni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Otthon"-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyüjtőszekrényből a beadványok kivétetnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartatnak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattára feleknek felvilágositásokat ád hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

A debreczeni kir. járásbiróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utczai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Deczember 11. A zenekedvelők körének hangversenye.

—

— **Körutak Debreczenben.** Az épitési bizottság kibővülve a törvényhatósági bizottságon kivül álló szakértő férfiakkal, tegnap ismét felvette a város általános szabályozási tervének a tárgyalását, amely tervezetet még a nyáron elfogadott általánosságban. Tegnap volt második ülése a bizottságnak ebben a tárgyban. Gr. *Degenfeld* József főispán elnökölt s jelen voltak:

Simonffy Imre, Ábrahám László, Márk Endre, Pünkösty Ferencz, Szikszay Lajos Szent-Királyi Tivadar, Tóth István, Torday Gábor, Balkányi Miklós, Komlóssy Dezső, Bechert Manó, Kovács József, dr. Bakonyi Samu, Serly Ede, Aczél Géza, előadó Haty Kálmán, Debreczeni Jenő.

Ezuttal a belső és külső körutak irányának megállapitása képezte a tanácskozás tárgyát. A belső körutat illetőleg a szükebb körü bizottság által kidolgozott második módozatot fogadták el 8 szavazattal öt ellen. Ezen módozat mig egyfelől olcsóbban kivihető, más oldalról a közforgalom igényeinek jobban megfelel, miután egyenletessebben osztja szét a belváros területét, mint az első alternativa szerinti körut, amely egészen közel esnék a város gerinczét képező Piacz utczához. Főképen Komlóssy Dezső inditványára több változás történt az ekként elfogadott belső körut egyes szakaszainak az irányán. A belső körut mentén tervezett terek, melyek a hatvan-, Miklós- és csapó-utczai városrészek napi piaczának elhelyezésére szolgálnak, hasonlóképen tetszésével találkoztak a bizottságnak. A *külső körut* irányat nagyjából ugyanugy jelölte ki az épitési bizottság, ahogy azt a szükebb körü küldöttség kidolgozta. Lényegesebb változások csupán a keleti külsőkörut irányának megállapitásánál merültek fel, amiket pénzügyi és forgalmi tekintetek tanácsoltak. Igy például a Csicsogó (Árpád-tér) beleesik a külső körut vonalába. A bizottság e hó 14-én folytatja a város rendezésének tárgyalását.

— **Hubay Jenő Debreczenben.** A debreczeni Zenekedvelők Köre tudvalevőleg ismét a cselekvés terére lép s a tél folyamán több nyilvános hangversenyt rendez, örömére mindazoknak, akik gyönyörüségöket találják a magasabb zené-

ben. A januári hangversenyre sikerült a rendezőségnek *Hubay* Jenőt, a világhirü hegedümüvész tanárt megnyerni. Rajtakivül ugyanakkor közremüködnek még: *Lichtenstein* Dóra énekmüvésznő, aki külföldön is fényes sikeret aratott és *Székely* Arnold zongoramüvész. A ritka müélvezetet igérő hangverseny programmját később közölhetjük.

— **A posta ünnepe.** Jubileumi vacsorára gyült a helybeli posta és távirda hivatal tisztikara, *Csatth* Zsigmond főnökkel élén, tegnap 6-án este a Dréherben, hogy a tisztikar egyik tagjának *Lencz* Istvánnak 25 éves szolgálati jubileumát megüljék. Az ünnepeltet a tisztikar délelőtt testületileg üdvözölte. A változatos lakoma második fogásánál *Csatth* hivatalfőnök szólott s az ünnepeltet éltette emelkedett beszédben. Majd Kristo Zoltán szólalt fel s rövid áttekintést vetvén a posta-intézet fejlődésére a jubilánsra emelte poharát. Végül az ünnepelt viszonválaszai után *Lichtmann* M. éltette *Csatth* főnököt. A kedélyes társaság a késő éjjeli órákban oszlott szét.

— **A debreczeni Polgári-kör** ideiglenes bálrendező bizottsága már megalakult és erősen dolgozik azon, hogy a farsangban rendezendő bálja az eddigiekhez méltó sikerrel menjen végbe. Előre is felhivjuk a bálozó közönség figyelmét, e nagy sikerünek igérkező mulatságra.

— **Az alsó-szabolcsi tiszai ármentesitő társulat közgyülése.** Az alsó-szabolcsi tiszai ármentesitő társulat folyó 1998 évi deczember 19-ik napján délelőtt 10 órakor Debreczenben a társulat hivatali helyiségének (Széchenyi uteza 1-ső szám) nagytermében rendkivüli közgyülést tart, melynek tárgysorozata a következő: 1. A nagyméltóságu m. kir földmivelésügyi miniszter urnak 70,171/1898 sz. a. magas rendelete, az 1896. évi julius hó 31-iki választmányi gyülésből felterjesztett balparti belviz tervezet megbirálásáról. (A rendelet és birálat külön nyomtatványban közöltetik.) 2. A nagyméltóságu m. kir. földmivelésügyi Miniszter urnak 70,894—1898 sz. a. magas rendelete, melyben a Hortobágy—Berettyó belviz szab. társulat felosztására vonatkozó tervezetet — záros határidő alatti — nyilatkozat tétel végett felküldi. — (A magas rendelet, a felosztási tervezet s az ezen ügyben kiküldött bizottság által a felterjesztendő „Nyilatkozat"-ról készitett munkálat nyomtatványban csatoltatnak. A közgyülést megelőzőleg ugyancsak Debreczenben a társulat hivatali helyiségének nagytermében folyó évi deczember hó 19-én délelőtt 9 órakor igazgató választmányi gyülés fog tartartni, mely gyülésre az igazgató választmány tagjait tisztelettel meghivom. Tárgyak: A fenti közgyülésre meghivó tárgysorozatában 1. 2. sz. alatt foglalt ügyekben javaslattétel. Kelt Debreczenben. 1898. deczember hó 3-ik napján. Gróf Desewffy Aurél t. elnök, Dienes Barna t. igazgató.

— **Magyar név.** *Feldmann* Miksa kiskoru debreczeni lakos *Faragó-ra*, *Dubravszky* Ferencz gépész, szintén debreczeni lakos Tölgyes-re változtatták vezetéknevöket.

— **Az országos tanitói árvaház — megtelt.** Az országos tanitói árvaház fennállása óta nem volt még olyan népes, mint a mult hónapban. Százhatvankét árvanövendék lakott benn; tizenhét fiu pedig, akik iparos pályára készülnek, mester emberekhez volt kiadva. Összesen tehát 178 tanitói árva állott az intézet gondviselése alatt.

— **Lefoglalt szocziális irat.** A csendőrség B.-Ujvároson Sebők Dániel földmivelőnél a szocziálisták főkolomposánál szocziálista eszméket terjesztő könyvet talált s azt lefoglalta.

— **Vasut megnyitás.** Előkelő társaság indul Debreczenből ma reggel 8 órakor külön vonaton a *püspök ladányi—füzesgyarmati* vasut ünnepélyes megnyitására. Este a bihar-, hajdu- és békésmegyei urakkal visszatér a társaság Debreczenbe, ahol a vállalkozók: *Pollák* A. (Budapest) és *Berger* Jenő (Debreczen) gazdag ebédre várják a vendégeket. A vasut megnyitási ünnepélyen lapunkat Koncz Ákos szerkesztő képviseli.

— **Az arczképes igazolványok.** Az ujesztendő közeledvén, elérkezett az ideje, hogy a magyar királyi államvasutak által 1898. évben 5 éves érvénynyel kikiállitott arczképes igazolványok felülbélyegzés végett ismét beterjesztessenek. A hivatalok e hó közepéig gyüjtik az arczképes igazolványokat, akkor együttesen terjesztik fel az államvasutak igazgatóságához. Megjegyzendő, hogy a belügyminiszter az 1 forintos kezelési költséget megszüntette, ellenben az igazolvány 50 kros bélyeggel ellátott folyamodványnyal kérendő.

— **Perselyek az anyakönyvi hivatalban.** Perczel Dezső belügyminiszter elrendelte az országban levő összes anyakönyvvezetői hivatalokban az országos vakok intézete javára perselyek felállitását. Az anyakönyvvezetőket pedig utasitotta, hogy a fiatal párok s a násznép szives figyelmét arra kellő kimélettel el ne mulaszszák felhivni. A csinos kiállitásu perselyeket az országos vakok intézete küldi meg az anyakönyvvezetői hivataloknak.

— **A debreczeni kerékpáregyesület** a f. é. október 2-án tartott, szépen sikerült pályaverseny után, Dr. *Freund* Jenő e. titkár inditványára rendkivüli közgyülést tartott. E közgyülés lovag *Dobiecki* Sándor m. á. v. üzletvezetőt egyhangu lelkesedéssel az egyesület diszelnökévé választotta meg. A diszelnöki oklevelet Laszgallner Kálmán m. á. v. felügyelő vezetése mellett 5 tagu bizottság adta át tegnap délben a kitüntetett diszelnöknek, ki köszönő szavaiban megigérte, hogy az egyesület érdekeit elősegiteni ezután sem fog megszünni.

— **Hamis borok Debreczenben.** A debreczeni rendőrség váratlan vizsgálatot tartott az italmérő üzletekben és több helyen gyanus kotyvalékokat talált, a mit valódi bor gyanánt árultak drága pénzen a közönségnek. Az elkobzott hamis borokat dr. Szalay Béla városi vegyész vizsgálja. Van köztük Engel-féle pécsi pancsolt bor is. — A meginditott erélyes vizsgálat érdekében bővebb részletek nem kerülhetnek a nyilvánosság elé A rendezőség a mai nap folyamán több helyen ismét talált hamis bort.

— **Gyilkossági ktsérlet.** *Papp* Lajos nádudvari lakosnak csinos, szemrevaló felesége van. A fiatal asszony sok legénynek zavarta meg nyugalmát s ezek közé tartozott *Varsóczy* Zsigmond is. A fiatal asszony ezzel az egygyel nem volt olyan hideg, szivesen vette udvarlását, sőt idővel levelezést is folytatott Varsóczival. A férj előtt ez nem maradt titokban. A mult héten egy heves házijelenet után, késő este megjelent Varsóczi lakása előtt s bebocsáttatását kérte a bezárt lakásba. Varsóczi vonakodott. de Papp nem tágitott, betörte az ajtót s igy jutott a szobába, hol Varsóczi vasvillával várta s Pappot, a kezén megszurta. A szurás után is Papp követelte, hogy a csábitó adja ki felesége leveleit, de az vonakodott, mi Papp Lajost annyira kihozta sodrából, hogy előrántotta revolverét s több izben Varsóczira lőtt. Szerencsére a lövések nem találtak. Egyik a nadrágot lukasztotta ki, másik a lábát sértette meg könnyedén Varsóczinak. Az ügy a kir. ügyészséghez került.

— **Furfangos borvásárló.** Egyik közeli községből irják lapunknak a következő vidám dolgot: Egy itteni földbirtokos megbizta az ő régi öreg cselédjét, hogy hozzon neki egy hordó most szüretelt bort. Miklós bácsi, az öreg cseléd, nemcsak hüséges, hanem meglehetősen ravasz is, kinek az eszén az atyafiak nem igen tudnak tuljárni. A mint az egyik házban jó borra akadt, nyomban megcsinálta az alkut olyanformán, hogy a bort a szeme előtt kell a hordóba telönteni. A román embernek, ki szerette volna egy kis vizzel szaporitani amugy is kevés borát, nem volt nagyon inyére Miklós bácsi föltétele s ezért erősen traktálta az öreget hussal s borral s mivel az idő estére fordult, pompás ágyat vettetett neki s biztatta, hogy feküdjék le. A furfangos borvásárló végre engedett a sok biztatásnak, de mielőtt lepihent volna, titokban egy kas polyvát öntött bele a kutba. Reggel a hordó már meg volt töltve s Miklós bácsinak legelső gondja vala a bort megvizsgálni s az csakugyan — *tele volt polyvával.* Erre aztán Miklós bácsi az ámuló embert ott hagyta — a faképnél.

— **Furcsa távirat.** A napokban a Hughes-féle (betünyomó) távirdagépen, melyen ő és ü betü nincsen, a következő, átmenő táviratot továbbitották: Fuerth Oedoen Kuekuelloe. — Oekroet roegtoen Kueldoem. Csuetuertoekoen joevoek. -- Uedvoezoel Fuerdoes. Ki ismerné meg, hogy ez magyar távirat?

— **Vasuti mozgó rendőrség.** A Rendőri Lapok legutóbbi számában érdekes eszmét vet fel: a vasuti mozgó rendőrséget. Behatóan és szakszerüen kimutatja milyen nagy szükségünk van erre az intézményre és felhozza azt az esetet, midőn a Kolozsvár—Nagyvárad—Budapest i vonalon egy szervezett tolvajbanda fosztogatta az utasokat, a mi annál könyebben ment, mert a banda tagja volt az egyik vasuti kalauz is. Nagy vonásokban rajzolja le azt a szervezetet, melylyel a vasuti rendőrségnek birnia kellene; szükséges voltát pedig mindenki és sok ok támogatja. Hiszen mindenki tudja, milyen ügyes-bajos dolog panaszt tenni, ha az embert a vasuton meglopják. Sok állomáson csak igen rövid ideig áll a vonat. — Mindezek csak apró körülmények, a melyeket nem szabad figyelmen kivül hagynunk, de tudvalevő dolog, hogy büntények is gyakran fordulnak elő a vasuton. A vasuti mozgó rendőrség nagyban emelné a közbiztonságot és azt hisszük, hogy a jeles czikk illetékes helyen felhivja a figyelmet erre a megoldásra váró reformra.

— **Miért fizet adót?** Förgeteg János odalent a rétem megkapván az adóintést, nagyot néz, mert megnőttek már megint a numerusok.

— Ejnye, ejnye . . .

Ennélfogva bemegy az ügyvédhez a városba.

— Ehun e, nézze, maga jobban érti.

S nyujta át a papirost.

— Hát aztán? — kérdi az — ügyvéd.

— Hát azt mondja meg, mért fizetem én ezt az adót?

Mondja neki az ügyvéd:

— Azért, mert él kend.

Förgeteg a nyakát lehajtja, csizmájával sikálja kevéssé a padlót s elgondolkozva szól:

— Azért-e . . . ?

— Hát.

Már erre mit lehessen felelni. Elveszi az irást, zsebreteszi s mikor beletette, bele is néz a zsebébe, hogy ugyan benne van-e. Aztán megindul s megy kifelé és lassan birizgálva az ajtó kilincsen, még egy szót visszaszól:

— De kár, hogy kis koromban nem ütött agyon az apám!

— **Mulatság.** Az Istvan-gőzmalom munkásainak önképző — és segélyző köre e hó 31-én a Margit-fürdő disztermében tánczczal egybekötött Szilveszter-estélyt rendez. A zenét Kiss Gyula zenekara szolgáltatja. Belépti dij személyenkint 60 krajczár.

x **Ha egészséges akar maradni,** igyék Ferencz József keserüvizet, melyet több mint husz év óta nagy becsben tartanak az egész világon s amely az egyedüli kellemes hashajtószernek van elismerve. Az egész országban árusitják.

x **A nagybani borhamisitás** korszakában valóban jól esik tudni, hogy honnan szerezzük be a valódi borokat. Az óvatosságot ilyenkor nem lehet eléggé ajánlani, és bizony alaposan körül kell néznünk, vajjon a sok borkereskedő közül melyik nyujt nekünk biztositékot arra nézve, hogy nem valami pancsot, hanem olyan bort kaptunk, amint az isten teremtette. Miután pedig mindenki szereti a jó és tiszta kortyot, szives készséggel ajánljuk, különösen az ünnepekre a *Vadász Emil* ur által lapunk mai számában hirdetett borokat, olvasóink szives figyelmébe.

x **Alföldy Károly** előnyösen ismert tánczisko lájában a második tanfolyam folyó, azaz deczember hó 10-én megkezdődik. Melyre beiratások a mai naptól kezdve elfogadtatnak bármely időben a lakásán, II. ker. Péterfia-utcza 2. szám.

A házasság tana.

Chicago, deczember 3. Cummnock tanár házasodni óhajtó urak és hölgyek számára Chicagóban tanfolyamot nyitott.

Uraim, hölgyeim!

A házasság nehéz dolog. Nagy bátorság és néha meggondatlanság kell hozzá. Kivált, mikor még nincs megkötve. Utóbb hasztalan a panasz, a sóhaj: ez mitsem változtat a már egyszer befejezett dolgon.

Hogy a házasuló férfiunak mi a kötelessége a házasság után, azt bővebben fejtegetni fölösleges. De hogy mi a tisztje a házasodás előtt, erre kell kioktatni. Mert hát az ember, közönséges számitás szerint, csak egyszer vőlegény és ekkor megengedheti magának azt a fényüzést, hogy ne legyen ostoba, rövidlátó és félszeg.

Hogy állunk a nőkkel? Nos ők ugyan kevésbbé vannak tisztában azzal, hogy mi és hogyan fog történni a házasság után, de a házasság előtt bizony ők is rászorulnak arra a tanitásra, amit chicagoi urak és hölgyek nyernek a derék Cummnock urtól.

Eltudom képzelni, milyen lehet ennek az urnak az iskolája. Olyasféle bálterem, vagy mondjuk tánczhelfi. Nők, férfiak illően öltözködve megjelennek s hallgatják a tanár ajkairól a házasság tanát. S merek fogadni, hogy a legtöbb házaspár ezekből a tanitványokból kerül ki.

Cummnock ur tehát egy kalap alatt házasságszerző is. És mint ilyen, bizonyára nagyobb sikereket ér el.

Pedig az a sok apró kedvesség, hajszálig menő gondosság, amit a vőlegényi és menyasszonyi időszak megkövetel, bizony elég sok arra, hogy külön tanitani kelljen.

A mamák korszaka immár letünt. Légy üdvözölve, házasság tana! Ezen legujabb tudomány könyvét Cummnock ur valószinüleg árusitja is a yankeek boldog hazájában. Belőle a következő lapokat téptem ki hevenyében:

Menyasszonyoknak.

I. Főszabály: Hizelgő arczképet küldj a vőlegényednek!

II. Ne keresd, hogy milyen vőlegényed bajusza, sőt akkor se keresd, ha nincs.

III. Ha menyasszony vagy, légy ábrándozó!

IV. Ne mutasd, hogy rajongsz vőlegényedért!

V. Kibontott hajjal mosdatlanul stb. ne fogadd őt!

Vőlegényeknek.

I. főszabály: Hozomány nélkül ne nősülj!

II. Elavult tétel az, hogy „nézd meg az anyját, vedd el a lányát!“ Legjobb, ha az ember az anyját nem is ismeri.

III. Ha vőlegény vagy, légy vőlegény s ne hitvány, gyönge báb!

IV. Kézcsókon kezdjed s ugy folytassad fokozatosan!

V. Az ajándékot valahogy ott ne felejtsd az ékszer-boltban — mindörökre!

VI. Ne légy izgatott! Mutasd meg, hogy elhatározásod komoly és bevégzett!

VII. Hizelegj a leendő anyósoak!

VIII. Kártyáz a leendő apóssal, de csak garasos parthieket.

IX Köss fegyverbarátságot hitelezőiddel.

X. Ne veszitsd el a jegygyürüt!

XI. Ne hágj rá a menyasszonyod uszályára!

XII. Az üdvözléseket szivélyesen viszonozd!

XIII A menyasszony születésnapjára ne légy kivánesi!

XIV. A mama névnapjáról meg ne feledkezzél stb.

XV. Légy izgatott és csupa bizonytalanság!

XVI. Minden egyebekben fordulj bizalommal a mamához.

Lépjen be mindenki a chicagói iskolába rendkivüli hallgatóinak sorába, mert régi igazság, hogy mindenkit érhet baleset.

Mongodin.

A beteg dalköltő.

— Javul a Dankó Pista állapota. —

Szeged, deczember 8.

Dankó Pista beteg kezéből már szinte kiesett az a drága hegedü. Legalább ilyen szomoru hir kelt szárnyra felőle. Akit aztán sorvasztó betegségével elküldöttek az orvosai az enyhe délre, a pálmák alá, San-Remoba.

Mint az „Aradi Hiradó“ irja, most levél jött Dankó Pistától San-Remóból. Az ideális lelkületü aradi ügyvédhez, Nikolits Döméhez intézte levelét a magyar nótakirály. Azt irja a levélben, hogy lassu tempóban bár, de visszatér az egészsége. Képet is küldött. Egy fényképet, a mint hüséges életepárjával a san-remói óriási pálmák alatt üdül.

Aztán azt irja levelében a beteg nótakirály, hogy milyen gondos ápolásban, milyen önzetlen jóindulatban részesitik őt az idegen földön. De hát beszéljen maga a levél. Ezeket irja a többek közt:

Dr. Czirfusz, a gyógyhely orvosa, olyan ember, a minőt nem minden bokorban lehet találni. Mikor megérkeztünk, kijelentette, hogy orvosi dijat nem fogad el, sőt kieszközölte a gyógytárban az ingyen gyógyszert, azonfölül a hotelben olyan mesés protekcziót eszközölt ki a számunkra, amelyet csodálkozással fogadott mindenki. A „Grand Hotel Viktoria“ az első szálloda San-Remóban. Itt senki fia sem kap 12—15 frankon alul ellátást egy személy. Mi ketten meg fizetünk 10 frankot, mindennel együtt. Ha valamikor jó dolgom lesz, erről az emberről nem feledkezem meg...

Ezt irja Dankó Pista, aki felől örömmel közöljük e hirt. Bár az enyhe déli éghajlat alatt találja is meg a gyógyulás balzsamát, hogy felfrissült erővel láthassuk viszont.

Irodalom és müvészet.

* A **Divat Ujság** ötödik évének 23-ik száma a szokásos dus tartalommal megjelent. Rendkivül gazdagságu nyolczoldalos fölapján a legujabb divatot számos képpel, bő magyarázattal ismerteti, a mit megkönnyit a két oldalas szabásmintaiv. Szines divatképe hónaponkint a legremekebb öltözékeket ábrázolja, mig kézimunka-mellékletén az egyszerütől egészen a pompásig való kézimunkamagyarázatokat hozza oly könnyen megérthető modorban, hogy az ma már számos leanyiskola tanitó lapjává vált. E mellett olvasói mulattatásáról sem feledkezik meg. A minden számhoz mellékelt szórakoztatót kedves novellák, háztartási tudnivalók és egyéb jó tanácsok töltik ki. A hónaponkint kétszer megjelenő Divat Ujság nagyon olcsó. Postán való szállitással negyedévenkint: 1 frt 10 kr. Megrendelhető a kiadóhivatalban Budapest, VIII. Rökk Szilárd-utcza 4. sz.

* A **Patyolat** ötödik évének 12. száma megjelent. Ez az egyetlen magyar ujság, mely kizárólagosan a fehérnemü-divattal foglalkozik. Teszi pedig ezt olyan részletességgel és alapossággal, hogy az olvasója nincs ráutalva a készen vett és drága fehérnemüre, hanem minden darabját otthon maga megcsinálhatja a minden számhoz mellékelt, magyarázatokkal ellátott, két oldalas szabásmintaiv segitségével. A Patyolat minden hónap elsején megjelenő ujság, melynek egész évi előfizetési ára a postán való küldéssel 2 frt 20 kr. Megrendelhető a kiadóhivatalban Budapest, Rökk Szilárd-utcza 4. sz.

* A **Gyermek Divat,** az anyák e kedves ujsága, 5. évének 12. száma megjelent. Körülbelül 100 képpel tarkitott fölapján hasznosan oktatja a szorgos anyákat arra, hogy az elhasznált vagy a nagyok kinőtte ruhát miképp kell a kicsinyek számára átalakitani vagy ujat varrni. Könnyebbségére van ebben a minden számhoz mellékelt kétoldalas szabásmintaiv. Ezenkivül az apróságokat is kellemesen szórakoztatja, amennyiben játékszerek és apró tárgyak készitésére oktatja. A Gyermek Divat hónaponkint megjelenő ujság. Előfizetési ára a lehető legolcsóbb: egész évre 2 frt 20 kr postán küldve. Megrendelhető a kiadóhivatalban Budapest, VIII. Rökk Szilárd-utcza 4. sz.

Vegyes.

Mire képes három kilenczes. Tudományos körökben nemrégiben felmerült az a kérdés, hogy melyik az a legnagyobb összeg, amelyet három számmal le lehet irni?

A nem-mathematikus ember nem tud erre a kérdésre más számmal mint 999-el felelni, holott három kilenczessel sokkal nagyobb, hogy ugy mondjuk: végtelen nagy összeget lehet kifejezni, ha a következőképen irjuk: $(9^9)^9$.

Igy, mint azt minden mathematikával foglalkozó tanuló tudja: „kilencz a kilenczedikén a kilenczedikének“ kell olvasni és igy kétszeres hatványozást jelent. Az először végződő hatványozás 9^9 (kilencz a kilenczedikén) azt jelenti, hogy kilencz kilenczszer szoroztassék meg önmagával, ami már magában véve is elég tekintélyes, de mégis felfogható összeget adja: 387.420,480. A második hatványozas szerint az alapszám, vagyis ez esetben a 9 most már 387,420,489-szer szoroztassék önmagával, hogy ebből milyen szám keletkeznék végeredmény gyanánt, azt még nem számitották ki és bajosan is fogják valaha kiszámitani, abból az egyszerü okból, mert ennek pontos kiszámitásához egy ember élet ideje nem volna elégséges.

Azt azonban már meghatározták, hogy a kérdéses számsor több mint 369 millió számjegyből állana. Ha ezt a számot papirosra akarnók irni, amelyen 1 deczimétternyi térségre 20 számjegyet irnánk, ugy a papiros 18,484½—18,485 kilométer hosszu volna, vagyis a földátmérőnek, mely az ekvátorban 12,756 kilométer, épen 1½-szeresse, és tisztán

leirásához, ha perczenkint 100 számjegyet vetnénk papirosra és naponkint, az ünnepeket és vasárnapokat is beleértve, 10 órát dolgoznánk, körülbelül 17 évre volna szükség. Mindaz, ami ezenkivül nagy számoktól ismeretes, pl. a buzaszemnek a sakktáblán való sokszorozása, vagy pedig 1 fillérnek Krisztus születése óta való kamatos kamatozásából származó összegek mind elenyészően csekélyek ahhoz az óriási számsorhoz képest, amely három kilenczesből származhatik.

*

Az öregség definicziója. A tanyán betér egy vendég az istállóba és nézegeti az ökröket. Megakad a szeme egy vén fogatlan ökrön, amely már alig tud enni. Megszólitja a gulyást:

— Marczi bácsi, hány éves ez az ökör?

— Egész bizonyosan nem tudom — felel a gulyás — de annyit tudok, hogy *apám lehetne!*

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Forditotta: **Váradi Ödön.** —

(Folytatás.) 34.

— Angolországban született?

— Nem, azt hiszem Indiában. De Rylandban nevelkedett, ugyanazon faluban, a hol Grey, jobban mondva Silvin lakott.

— S valószinüleg ott hallottam felőle — mondá Neale közönyös hangon — az én egyházközségem nem messze van attól.

A beszéd tárgya más lőn.

Legutoljára Georgina közeli eljegyzéséről beszéltek.

— Nem óhajtom, hogy nagyon siessünk vele — mondá Mr. Colchester. — Jobb szeretném, ha ők előbb jobban megismerkednének egymással.

— Ugy látszik, hogy a barátomat már nem kedvelik oly nagyon — mondá Grank — valószinüleg, mert más nevet vett fel. De én jól tudom ennek okát.

— Nos, bát akkor add tudtunkra — kiáltá az atya.

— A dolog nagyon egyszerü. Neki, mielőtt Indiába ment, egy leánynyal volt viszonya, kivel szemben nem járt el becsületesen. De a mint Angliába visszatért, az a szándéka volt, hogy hibáját helyrehozza, de ugy találta, hogy az méltatlanná tette magát hozzá. Ez az egész történet.

— De milyen módon lett ez a leány reá érdemetlen?

— Az által, hogy egy bárótól elcsábitatta magát.

— Most kezdem már a dolgot érteni — gondolta Neale. — Titkon elvette, mikor még kiskoru volt s visszatért azon szándékkal, hogy nyiltan magáénak vallja.

A régi história.

A báró rangja a leányt elcsábitotta, elhallgatta a titkát s másodszor is férjhez ment. Grey talán azt hiszi, hogy meghalt. — Szegény fiu! Most igazán szánom.

XIV.

A mézeshetek után.

Bármily nehezemre esik, mégis hallgatnom kell, gondolta magában Mr. O' Morice, mialatt minden oldalról meghányta vetette a kérdést. Ez a Sir Henry becsületesember s a leány ki szegény Greyt oly álnokul megcsalta, talán ha békén hagyják, annak, kihez ment jó és hü neje fog lenni.

Ez elhatározásban, hogy nem fog szólni még jobban megerősité ama körülmény, hogy látta, mily bensően szereti Georgina jegyesét.

Ugy látszott, hogy Neale érkezése fájdalmat okozott neki, de azért nagyon barátságos volt Selvin iránt, bár ez tartózkodólag viselte magát iránta.

— Szeretném, ha jobban barátkoznának egymással mondá Archie egy napon. Ennek oka egyedül ön lehet, Selvin, mert Mr. Neale O' Marice oly önzetlenséget tanusit, minőt embertől csak várni lehet.

— Valóban nem tudom Ravel, mi által szolgáltattam alkalmat ily megjegyzésre mondá Selvin mereven. Azt hiszem azon udvariassági következményeket, a melyekkel O' Moricenak tartozom beváltottam.

— Nem, egyáltalában nem mulasztá el, — mondá nevetve a pap. Ön inkább tulhajtá az udvariasságot, semmint ne tartotta volna bé.

Pár nap mulva a beszélgetés után O' Morice alkalmat vett magának arra, hogy négyszemközt beszélhessen Selvinnel.

— Bizonyára azt gondolja ön, Mr. Selvin mondá ő — hogy tekintettel a beállott változásokra, röviditsem meg látogatásom idejét vagy végleg maradjak el.

— Én nem állithatok önnek szabályokat fel, O' Morice.

— De bizonyára ugy gondolkodik ön, mint fentebb mondtam.

— Ha igy is volna, sem mondanám meg.

— Miss Colchester önt előnyben részesiti felettem, az kétségtelen, — folytatá tovább a fiatal pap. De azért én őt mint barátnémat mégis sokkal inkább becsülöm, semhogy az esetben, ha önnek nem csak óhaja, de módja is van abban, hogy őt boldoggá tegye, ugy örömmel látnám frigyöket.

— Selvin összeránczolta homlokát s viszonzá:

— Ön a család régi barátja s csupán e körülmény jogosithatja fel az ily módu beavatkozásra, mely másképen bizonyára illetéktelen.

— Valóban helyesen mondja — mondá Nealeda a jelen esetben egy lelkiismereti kérdésről van szó s éppen ez teszi szükségessé bizonyos dolgok felhozatalát.

— Nem értem önt.

— Egész véletlenül egy nagyon szomoru s komoly történet jutott tudtomra, Mr. Selvin.

— Mire vonatkozik ez?

— Még kérdezheti Ön?

— Kérnem kell beszéljen világosabban, mondá Selvin dölyfösen, bárha szive erősen kezdett dobogni.

— Ezelőtt hat évvel — mondá Naele — összeadtam a férfit, ki most előttem áll, egyházamban egy fiatal leánynyal —

— Nos?

— És most azon férfit felvett név alatt találtam s egy leánynyal eljegyezve, ki nekem nagyon kedves.

— Nos?

— Ohajtom mondja meg nekem, mi lett a leányból, kivel akkor egybekelt.

— Könnyen gondolhatja.

— Igen azt hihetném, hogy meghalt, de véletlenül tudom, hogy még életben s másodsor is férjhez ment.

— Kihez?

— Sir Henry Seltonhoz, Mr. Ravel egy rokonához.

— S ön ezt itt bizonyára elbeszélte-e? Ön felhasználta szerencsétlenségemet, hogy saját czéljait elérhesse, nemde?

— Nem, viszonzá a fiatal pap nyugodtan, nem mondtam el semmit, mert öntől a teljes igazat akartam hallani s legbensőbb óhajom, hogy ön ezt nekem elmondja.

Talbot Selvin Grey megszoritá a lelkész kezét s mondá:

— Helytelenül viseltem magam önnel szemben, de ön részvéttel viseltetik irántam.

— Igen, ezt fogom érezni, ha minden ugy van, mint én gondolom.

— Visszajöttem Angolországba, azon reményben, hogy hü maradt hozzám — kezdé Talbot habozóan — Nem jártam el vele valami tisztességesen és mégis reméltem. Levelet kaptam melyben tudatták velem, hogy elhagyta a falut. Megpróbáltam elfeledni. De visszatértemben feltámadt régi szerelmem s elhatároztam, hogy felkeresem őt.

Mielőtt atyám házába léptem volna, azon ház felé mentem, hol ő lakott.

— S megtudta ön az igazat?

— Igen. Atyja egy régi barátja, egy jó és derék ember fogadta házába. Amint egy pár évig nála lakott egy napon a Timesben halálhiremet elolvasta.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. deczember hó 8-án.

Államadósság:			
Magyar aranyjáradék 4%	—	119.75	120.25
„ vasuti beruházási köt. 4½%		120.—	121.—
„ koronajáradék 4%	—	97.75	98.25
„ regále vált. köt. 4½%	—	100.10	100.85
Osztrák aranyjáradék 4%	—	120.—	120.50
Egységes államkötvény 4²/₁₀%		101.—	101.50
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.		139.50	140.50
Részvények:			
Magyar hitelbank részvény	—	388.75	389.25
Osztrák hitelbank részvény	—	360.10	360.30
Magyar ipar- és keresk. bank. r.		101.—	101.50
Sorsjegyek:			
Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.		122.25	123.25
„ „ 3%-os „		103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os		120.25	121.25
Magyar vörös keresztsorsjegy		10.50	11.—
Osztrák „ „	—	19.50	20.—
Olasz „ „	—	11.60	11.90
Bazilika sorsjegy	— — —	6.60	7.10
Jó-szív „	— — —	3.80	4.20
Pénznemek:			
Cs. és kir. arany	— — —	5.66	5.75
20 márkás arany	— — —	11.80	11.84
20 frankos arany	— — —	9.56	9.60
1 Sovereigns	— — —	12.06	12.10

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. deczember 6-án.

Több napi szünet után a malmok ma élénkebben vettek részt a buzaüzletben. Nem annyira a lisztüzlet javulása, mint azon körülmény birta őket vásárlásra, hogy jutányos kinálattal állottak szemben.

Elkelt mintegy 32,000 mm. eleinte 5—10 krral olcsóbban, az üzlet végefelé az árak valamivel javultak.

Rozs változatlan.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 10·85 forinton, 100 mm. 80 k. 10·75 forinton, 200 mm. 80 k. 10·80 forinton, 100 mm. 79·5 k. 10.70 frton, 200 mm. 79 k. 10·75 frton, mind három bónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az üzlet ma szilárdan indult meg. Az élénkebb forgalom a készáruüzletben fedezésekre és véleményvásárlásokra ösztönzött és ennek folytán ismét 5 krnyi javulás állott be.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza márcziusra	9.77— 9.79
Rozs márcziusra	8.60— 8.62
Tengeri májusra	4.92— 4.94
Zab márcziusra	5.96— 5.98
Repcze augusztusra	12.20—12.30

Délután 4 órakor zárlat:

Buza márcziusra	9·77— 9.78
Rozs márcziusra	8.55— 8.57
Zab márcziusra	5.97— 5.98
Tengeri májusra	4.92— 4.93
Repcze szeptemberre	12.20—12·30

DEBRECZENI VÁROSI SZINHÁZ.

Folyószám 69. **Bérlet 56-ik sz. „B"**

Ma, Csütörtökön 1898. évi deczember 8-án:

A gascognei nemes.

Regényes vig opera 3 felvonásban. Sue Jenő regénye utan irták: Zell F. és Genée Richard. Forditotta E. Illés E. Zenéjét szerzette Suppé Ferencz.

SZEMÉLYEK:

Dzsenisz, mönmuthi herczeg	Karacs Imre
Méri, a neje — — — —	Serfőzy Zseni
Krusztillak Polfém, gascognei nemes — — — — —	Mezei Andor
Rupnell márki, kormányzó Martinik szigetén — —	Szentes János
Semru gróf, franczia követ —	Bartha Istvan
Rötsze lord, Mörtimer lord, Döley lord — skót nemesek	Antalfi Antal, Pálfi Béla, Marosi Sándor
Röttler, angol ezredes — —	Csáky F.
Mirett, Mérri komornája —	Cserényi A.
Rifló, hajókalauz — — —	Püspöki Imre
Kaszkarita, leánya — — —	F. Kállay L.
Dániel hajóskapitány — —	Csatár Gy.
Mártán, a kormányzó titkára	Rubos Árpád

Holnap, Pénteken deczember hó 8-án.

A hálókocsik ellenőre.

Vigjáték 3 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**
Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

Vadász Emil debreczeni szőllőtelepén az ez évi szüretelésből kitünő minőségü

Olasz Rizling fehér

és nemes

Kadarka vörös bor

ELADÓ.

Ára készfizetés iránt, lehuzva mint szinbor, a Rizlingnek **25 frt,** a Kadarkának **28 frt.** Hordószámra nagyban lehuzatlan a Rizling **22 frt.** Mustrával készséggel szolgál.

Venni szándékozók sziveskedjenek becses rendelményöket a fentnevezett termelőhöz, vagy **Posszert János** urhoz Debreczenben czimezni, vagy esetleg a debreczeni m. kir. dohányfőtőzsde vezetőjénél t. **Nagy Árpád** urnál élőjegyeztetni.

A kiszolgáltatás pontosan foganatosittatik.

Leszállitott árak!

Leltározás alkalmából deczember hó folyamán a raktáron lévő

Női ruhaszöveteket

szines selymeket, mosó velezeket, atlas-satin és batistokat, haraszt-kendőket, téli gyapju-nagykendőket,

valamint

szönyegeket, függönyöket

tetemesen leszállitott árakon árusitjuk el.

Szabó Lajos Fiai

Debreczen, Rózsatér.

Több ezer darab **maradék női ruhaszövetekből** feltünő olcsó áron!

7 méter egy ruhának való női divatszövet **2 frt 20 kr.**

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Linimentum Capsici compos.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbizható, **fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál és meghüléseknél** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem **igazi népszerü háziszer,** melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.** Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni,** az minden egyes üveget „Horgony" védjegy és Richter czégjegyzés nélkül mint **nem valódit** utasitsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállitók, **Rudolstadt** (Thüringia).

Civis Naptár

megjelent. Ez a kalendárium rendkivül érdekes tartalommal, számos szép képpel bir. A czimtár az idén ismét terjedelmesebb.

Kapható a Csokonai-nyomda és kiadó-részvénytársaságnál, minden könyvkereskedésben és tőzsdében példányonként

36, bekötve 46 krajczárért

Népszerü naptárunkat, mely immár közszükségletet képez, feleslegesnek tartjuk hangzatos frázisokkal agyondicsérni. Tény az, hogy a naptárt évről-évre bővitjük s hogy mindenképen városunk és a vidék érdekeit szolgálj k vele.

„Csokonai" nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1898.